

21
Bl. 89

Tab. III. 4676.

142

VIRO
SUMME REVERENDO MAGNIFICO AM-
PLISSIMO ATQVE EXCEL-
LENTISSIMO

DOMINO
VALENT. ERNESTO
LOESCHERO

THEOLOGIAE DOCTORI EIUSDEMQUE
ANTEA IN INCLVTA SAXONVM PROPTER ALBIM ACADEMIA
PROFESSORI PUBLICO LONGE CELEBERRIMO ALVMNORVM ITEM
ELECTORALIVM EPHORO GRAVISSIMO

NVNC VERO

IN AVLA SAXONIS REGIA ET ELECT.

SACRI ORDINIS ASSESSORI ET SACRORVM DRESDENSIVM
ANTISTITI MERITISSIMO

FRID. NON. SEXTIL. A. C. M. DCCIX.

RITV MOREQVE CHRISTIANO

INAVGVrato PARITER AC CONSTITVTO

L. M. Q.

GRATVLTVR

SAMVEL BOHVS.

DRESDAE PRELO RICHTERIANO.

Præcellenssimo Dno Michaeli

On me ulla temeritas, sed humanitas Tua, longe celeberrime LOESCHERE, induxit, nominis pariter gloria commovit, atque ardor, qui me decet pietatis inflammavit, quam obrem Tibi nova honoris ac dignitatis accessione publice gratularer, gratulationisque officium bene & religiose precando confirmarem. Quod tanto minus abnuēs & reculas, quanto magis Tibi a me hanc grati animi significationem deberi cognosces. Etenim quae abs Te in me ipsum, popularesque meos, diviniorem literarum causa Viterbergae agentes, profecta sunt, tantum abest, ut animo meo exciderint, ut potius ea praedicare atque recolare, semper & praecipue elaborem. Omnino tantae sunt Virtutes Tuae, tanta in coetum DEI universamque publicam literariam rem Tua promerita, ut earum excellentiam & magnitudinem, non dicam Romanae eloquentiae principis copiosa oratio, sed vix cuiusquam mens aut cogitatio capere possit. Nihil tamen a vero alienum dixerō, si Te vivam Divi AURELIAUGUSTINI exprimere imaginem, pace Tua, ingenuè confitebor. Ille certe summo ingenio summaque doctrina suis temporibus maxime florebat, propterea, quod & rerum divinarum peritus erat, & humanarum scientiam singularem habebat, de omnibus vero scribebat prompte ac diserebat, ut gravissimo Lutheri divini iudicio, inter scriptores sacros principem obtinere locum videretur. Ea vero Te, VIR SUMME REVERENDE, incredibili vi mentis, nec minus in omni genere doctrina plane solida, quam prope divina dicendi copia, nostra elucere memoria, omnes mecum, & maximi eruditorum existimatores confitentur aequè, ac magnopere admirantur, quin etiam quantum literis, quas Oriens continet, Augustino praefestes, sempiterna Tui ingenii monumenta dudum testantur. Ad laudem Hipponensis sacrorum *ANTISTITI* hoc in primis pertinere videtur, quod divinae veritatis hostes adeo fortiter oppugnaverit, ut *Malleus haereticorum* iure meritoq; audiret, sed tamen, si scriptis, si lingua, cum iis congrederetur, non solum conviciis decertavit unquam, sed ne contumeliis quidem lacessitus recessit maledicta. Qua in parte laudis praeter Hieronymum excelebat, quod mansuetudinis retinens solo argumentorum pondere se veritatemque tueretur. In societatem quoque hu-

ius

ius laudis Te, *VIR EXCELLENTISSIME*, offers, qui quidem pro veritate aeterna propugnans, atque in impetus hominum, novis doctrinis studentium, Te continenter objicis, ac eo minus acerbè confectaris quenquam, quo magis ab odio & inimicitia alienum animum habes, & literarum sacrarum praesidio Te munire soles. Quamobrem nec in obtrectantes atq; in errorem pro lapsos divinas expetis poenas, sed pro modestia Tua, ut in viam redeant, quasque admiserunt noxas agnoscant, quotidianis ab Numine precibus contendis. Tanto ille opere *ANTISTES* desidiosissimum otium detestabatur, ut omne studium atque ingenium non tam ad privata, quam ad amplificanda commoda publica conferret, & vel scribendo, vel pro suggestu dicendo, suam magnamq; diligentiam comprobaret. Nec tamen minorem Tu, *VIR AMPLISSIME*, industriam ostendisti tempore omni, quippe qui nunquam vacare nunquam ita otiosi visus es, quin aut doctrinis aliorum animos erudies, aut si id non ageres, aliquid de literis Tuis ad orbis literati afferres fructum, & in aspectum lucemque proferres. Nullas unquam molestias communis utilitatis causa, recusabas adeo, ut quantum ceteri ad res suas obeundas, quantum ad animum ex laboribus reficiendum tribuerent, tantum Tu, non interpellatus nedum rogatus, Tua sponte in studiosae iuventutis impenderes emolumentum. Uti autem iusta laude, ita admiratione digna est rarissimi exempli Hipponensium *PRAESYLIS* pietas, cuius studio temporibus quamvis alienissimis, nihil tamen antiquius habuit, & quo malevolorum artibus pressae res pietatis respirarent, praeter aedes publicas sacras, privatas item divino cultui docendo & exercendo constituit. Id quod documento est, Praesulem hunc morum sanctitate cum oraculorum divinorum scientia coniuncta non secus, ac eruditione literarum eminuisse. Si quid unquam hoc certe miratus sum praecipue, Te, *VIR* longe celeberrime, non graviore cura studuisse, quo puram doctrinam alii abs Te haurirent, quam ut doctrinae, cuiusque rationes vitae emendatae responderent. Hac de re, & in aedibus Sacris, & Academicis, & privatis, lapsos & per malitiam in vectos mores coarguendo corripuebas, atque ad vitae sanctimoniam, non simulatam, sed veram fiduciaque Christi nixam, Tua quasi manu ducebas, ut nemo tam pervicaci fuerit animo, qui non ad pietatem colendam excitaretur, & ab impio vitae genere exemplo perinde Tuo, ac praeceptis revocaretur.

Commen-
da:

dabat se omnibus AVGVSTINVS mira humanitate, cum se
mitem facilemque aduersus superiores pariter, & inferiores
magis conuetudine, quam merito alicuius praerberet, & egen-
tibus quacunq; ratione posset provideret. Talem utique hu-
manitatis & officii plenum Te, *VIR MAXIME REVERENDE*,
omnibus declarabas, qui ad Te, aut doctrinae, aut officii, aut
denique opis petendae causa, ventitabant. Nam aditu nemi-
ni intercluso, eruditionis Tuae thesauros ulro & libenter reclu-
debas, & alienae opis indigentes, nec modo frequenti solatio con-
solabaris, sed consilio fidei regebas, sed praesenti ope sumptuque
iuvabas, atque adeo ab hac consuetudine bene merendi nun-
quam recedebas. Qua de causa multi Vitembergae, in Te Do-
ctorem, Fautorem, & non tantum benefactorem munificentissi-
mum, quod parum est, sed parentem suae omnis felicitatis ha-
bebant. At vero haec meritorum & laudum Tuarum extrema
non sunt, quo I putem Tuam gloriam tam angustis terminis
circumscribi, sed cum ceterae Tuae dotes, uti magnae, ita prope
innumerabiles, eas, quas in Augustino colimus, superent, nec
a me satis exprimi queant, veneror illas magis admirorque.
Vidit profecto & suspexit, has sine exemplo maximas dotes,
clarissima sapientiae sedes Vitemberga, quae quemadmodum
tanto ornamento ac praesidio aucta, vehementer & gaudebat,
& sibi gratulabatur, ita nunc eo destituta, merito vicem
suam dolet doloremque magnam lacrymis testatur, Dresda
autem laetitiae sensu excitata optimo iure plaudit, suum Anti-
fitem laetis acclamationibus excipit, atque in spem venit cer-
tam, fore, ut denuo Bulaei, Lucii, Carpzovii, Schraderi, sibi
reddantur. Sicut vero hanc felicitatem Milnensium principi
urbium ex animo gratulor, ita mirum in modum laetor, sub hoc
ipsum tempus me hic commorari, quo in societatem gratulan-
tium venire, partesque grati hominis peragere queam, qui est
eloquentia multis, tamen pietate erga *LOESCHERUM* nulli
concedam. Quod cum omni procul dubio coelesti DEI im-
mortalis consilio provisum est, idem Summum, quod omnia
moderatur Numen, quanta possum maxima religione animi
oro, posco, flagito, ut Te, longe celeberrime *LOESCHERE*,
semper prospera valetudine & sibi simili sospitet, omnia, quae
suscipies, cogitabis, aut ages pro salute rei Christianae, bene & felici-
ter evenire sinat, nec modo Te, religioni, Dresdae, ac florentissimae
Tuae familiae decus iuxta & praesidium maximum, in possessione
perpetuae felicitatis conservet, sed & sua quantaque vix a nobis
concupi vel exoptari potest gratia complectatur.

Ung VI 4

(x 2743293)

U 17
U 18

habet III. 4676.

142

VIRO
SUMME REVERENDO MAGNIFICO AM-
PLISSIMO ATQVE EXCEL-
LENTISSIMO
DOMINO
VALENT. ERNESTO
LOESCHERO

THEOLOGIAE DOCTORI EIUSDEMQUE
ANTEA IN INCLVTA SAXONVM PROPTER ALBIM ACADEMIA
PROFESSORI PUBLICO LONGE CELEBERRIMO ALVMNORVM ITEM
ELECTORALIVM EPHORO GRAVISSIMO

NVNC VERO

IN AVLA SAXONIS REGIA ETELECT.

SACRI ORDINIS ASSESSORI ET SACRORVM DRESDENSIVM
ANTISTITI MERITISSIMO

PRID. NON. SEX. TIL. A. C. M. DCCIX.

RITV MOREQVE CHRISTIANO
INAVGVrato PARITER AC CONSTITVTO

L. M. Q.

GRATV LATVR

SAMVEL BOHVS.

DRESDAE PRELO RICHTERIANO.

Præcellens f. m. Dni Michaelis

corde.
na benigna
libis.
es,
a, virentem
regna
gravata:
ventus,
men,
ennæ.

